

[Jørgen Jensen.]

ændringsforslag peget på de erfaringer, der er fra de sikkerhedspatroljer, man har inden for bygge- og anlægsgruppen. Da de startede, sagde man, det var selvbestaltede grupper, men man må alligevel erkende i dag, at de har udført et positivt stykke arbejde, og de har været medvirkende til, at man selv under de nugældende loves rammer er kommet langt med forbedringer med hensyn til sikkerhed og miljøforanstaltninger på byggepladserne.

Vi tror for det første ikke, at arbejdstilsynet vil være i stand til at løse sin opgave fuldt ud, uden at det får et sådant supplement af valgte tilsynsførende fra fagbevægelsen. Dernæst vil vi også godt pege på det demokratiske indslag, som en sådan ordning vil være, hvor de tilsynsførende, som er valgt af fagbevægelsen, vil være under kontrol af lønmodtagerne. Det vil betyde, at man aktiviserer og ansvarliggør arbejderparten.

I § 13 har vi foreslået et nyt stk. 4. Vi har foreslået, at arbejdsministeren i samarbejde med sundhedsstyrelsen skal udarbejde planer for oprettelse af arbejdsmedicinske klinikker som hjælp for kommuner og amter. Vi har noteret, at der i betænkningen er henvist til et udvalgsarbejde, og at arbejdsministeren har givet tilsagn om et lovforslag efter 1977, men vi mener, at den afgørende forudsætning for, at man kan få erfaringsmateriale, som kan bruges i den arbejdsmedicinske forskning, er, at man nu begynder oprettelse af arbejdsmedicinske klinikker.

Jeg skal da også sige, at vi frygter, at hvis det ikke bliver præciseret ved denne lovs vedtagelse, hvor man jo udskyder selve bedriftssundhedstjenesten, hvis ikke det bliver klargjort, at der både er behov og mulighed for at oprette klinikker nu, så vil det arbejde, som allerede har været i gang ude i kommuner og amtskommuner, hvor man jo også har vedtaget, at man skulle oprette arbejdsmedicinske klinikker, ja, så vil det blive sat i bero, fordi man vil afvente det udvalgsarbejde, som man peger på. Det vil betyde, at vi vil tabe terræn på dette område. Man vil yderligere skyde sagen ud, og vi frygter, at det ikke alene bliver i de to år, til der kommer et lovforslag, men yderligere en meget lang periode, hvor der

skal diskuteres og politisk besluttet, inden det gennemføres. Vi kan jo bare tænke på, hvor længe dette lovforslag har været undervejs. Derfor mener vi, at man udmærket ude i kommuner og amtskommuner kan påbegynde dette arbejde, oprette arbejdsmedicinske klinikker, skabe baggrund for erfaringsmateriale til den forskning, der må finde sted.

Som vi præciserede under førstebehandlingen af dette lovforslag, er vi enige med hensyn til linjen i de i betænkningen af SF og VS stillede ændringsforslag. Det skal være en ret og pligt for arbejderne at stoppe arbejde, man er usikker over for. Som vi også sagde under første behandling, så må det påhvile arbejdsgiveren at bevise, at arbejdet er ufarligt. Den enkelte arbejder eller sikkerhedsrepræsentant må derfor ikke have erstatningspligt ved standsning af arbejde. Ja, vi burde være gået længere, end man har gjort i SF's forslag, således at arbejdere ej heller kunne pålignes løntab, hvis de standse arbejdet på grund af fare ved udførelsen af det arbejde, de var sat til, eller hvis der manglede bevis for fra arbejdsgiverens side, at arbejdet eller de ved arbejdet anvendte materialer var ufarlige.

Vores stilling ved tredje behandling vil være afhængig af afstemningen om ændringsforslagene, men ét er klart, en vedtagelse af loven i dens nuværende skikkelse med de ændringsforslag, som ligger fra flertallet, vil betyde, at sikkerhed og sundhed, miljø på arbejdspladsen, fortsat først og fremmest er et spørgsmål om den styrke, fagbevægelsen og arbejdspladserne kan sætte ind. Loven giver mulighed for en mere positiv udvikling, men vi må advare mod at fremstille situationen, som om lovens vedtagelse gør ende på ulykker og nedslidning af mennesker. Det kan være farligt, og det vil blive misbrugt.

Vedtagelsen af loven garanterer, hvad også venstres ordfører klart gav udtryk for, end ikke ansættelse af det personale, der er forudsætningen for, at loven kan føres ud i livet. Derfor vil vi som sagt tage stilling ved tredje behandling til, hvordan vi endeligt vil stemme, men vi vil understrege, at som loven fremtræder i dag, giver den muligheder; men også muligheder for at bremse den aktivitet ude på arbejdspladserne, som er nødvendig for forbedringer, hvis det bliver